

העולם הזה

תערוך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורכי-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת

הכתב הראשי:
שרנא הרניל

הברי המערכת:
ישראל ביכר, ניצה נבי, איתן גבירול, זילי גיללי, דודי הורוביץ, רותי ורר, רוני זוהר, אברהם חרוטין, אסקר סאביר, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קינן, שלמה קרו, אלי תבור.

הציר הראשי: עורך דמוס: מנצל מעבדה: שמואל ברתור, אריה אריאל, נתן רוז

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טל 26785
ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרט"
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.

המערכת איננה אחראית עבור תוכן הן סדרות, כולל מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "ד"ח לצרכן", "ד"ח לנוסע" וכו' המוכנות ונערכות על ידי המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,678,519

זה כמה שבועות היה מונח במערכת תיק עבה, שנשא על גבו את הסימון ק/8. אולם הוא לא הכיל פרטים צבאיים סודיים על אונות-מלחמה של חלליהם. 8/ק היה פשוט שם מיבצע-קריית-שמונה.

הדף הראשון הוכנס לתיק כאשר ביקר במערכת תושב אלמוני של קריית-שמונה. הוא ישב בחורי כשעתים, סיפר בלי חשש, אורה על האמת: לא האמנתי לו. לא יכולתי להאמין. הייתי בטוח כי הוא מגויס, לפחות, באלף אחוזים.

אולם כתוצאה מן השיחה לא היה מנוס מן ההחלטה לפתוח בחקירה. תחילה יצא אחד החברים, שהה במקום כמה ימים, מבלי להזות את עצמו תענואית. אחריו באה חולית-כיסוי מלאה. עוד לפני שהותה שם חצי שעה, כבר היה הרב יודע לכל חלקי המנגנון המפורז בקריה — הטלפון דאג לכך.

התוצאה היתה כי באורח פלא נעלמו כל הפקידים שהיה צורך לראיין אותם. ונקצין אליהו דביר, אחד מגיבורי העלילה, התחמק מפגישה כשעתים, הופיע רק כאשר היו מנאי אין מבצרה-המטרה הודיע לו סלפונית כי אין סיכוי שהתענואים יעלמו.

גביית העדויות מן התושבים היתה מבצע כמעט מחתרתי. החוליה הסתתרה באחד ה'פחונים', העדים חלק גדול תבע בפרושה שלא לפרסם את השמות, סירב לחלוטין להצטלם. אחרית הפחד הומחשה לכתבים בצורה משכי נצטע מאו.

הגיבור הראשי, אהוד אבריאל, לא הראה גם הוא כל נטיה להיעד, אם כי מסיבות שונות. לפני הפרסום נתנו לו את הכרירה להשיב על ההאשמות מתוך סיבות השמועות עמו ירה לעשות זאת.

כמה שעות אחרי הופעת הגליון בשוק נתקברו קריאות ס.א.ס. מכל חלקי הגליון — גליונות העולם הזה פשוט נעלמו. קבי רניטי 8/ק עברו ממקום למקום, קנו את כל הגליונות. כן קרה למשל שני ושלר

... העולם מעריך את הכות. ראו באיזה יראת-כבוד מבין העולם על מצרים ויוגו סלביה. וכי יש בהן משטר דיקטטוריאלי? רק משטר רוזני יוכל עכשיו להציל את המצב בארצנו. הוא יוכל לכפות על הפועלים לה פיק יותר תוצרת. ישתמש בכספי המנביות והציבור לחיזוק כוח המדינה כפי שהוא רוצה ולא כפי שהצריכו לקואליציה הממשלית חית ברמקראטיה ידרשו.

שריה זיו, תל-אביב
מצאתי שתוכנם צורק במאה אחוז. והרי הנימסרתי שלי בנדון: מ' ד. בוניוריון = 330 דיקסאטור = 330 יוד דיבות דלת, צפת

האיש בחוף
ראיתי את שידור הטלביזיה של אד מורן, שעליו כתבתם כמאמר על משה שרת (העולם הזה 973). שוחחתי למחרת עם לפחות 30 אמריקאים נוצרים מכל הסוגים. כולם, ללא יוצא מהכלל, אמרו: האיש המסון עם השפם שרדבר מלים בישפה כה ממוצעת — איך הוא מברר על הפליטים? האם זאת עמדת כל העם היהודי, שכר צריד להיות? שלמה הררי, פנוריה, ארצות-הברית

שבוע או שבועיים אחרי "שר הרוצה" הפי בה דעתכם על ענין שרת-בי. קצת שונה. מעניין ... רב"ט שייקה לפידות, צה"ל

טוב שסיימתם את מערכתכם נגד שרת דודי קא בנימה של הערכה הוגנת לאיש עצמו — שלא כחבריו-כביכול שהעליבו אותו בצורה המבושה והשפלה ביותר. יש להעריך את לכבס הטוב, אך מה עם התבונה הפוליטית? צריך לזכור כי סופו (הפוליטי) של שרת אינו סופו של השרתים, שהרי לא היה אלא תופעת-לווי של המחלה הממארת של המדיניות הישראלית והיא, כלשונכם: ה' ביניים.

אהוד שטרן, חיפה

פרק זכרונות
הסיסקה הקטנה על רצה הפרופיסור דיי האו (העולם הזה 977) עוררה זכרונות אשר

ניצה ריהאן

האמנתי כי שכתתים מומן. האם אתם חייים בים תמיד להעלות רוחות רפאים שיפריעו למנוחת נפשנו? אני אומר — הניחו לפתים לנו ולעבר להישכח.

אלימלך שולץ, חדרה

... ריהאן היה מקורב לחצר המלכות ב' הולנד. נקרא שם רחוב על שמו והממשלה החולנית הוציאה על חשבונה את כל כתביו ברבות הימים נזכר במוצאו היהודי, פרק מעליו עול מלכות נכרית ובה לארץ ישראל. כאן הצטרף למפלגת המזרחי, פרש מימנה ועבר לאגודת-ישראל. בה הפך להיות לזמן כננד הציגות, שבראשה עמדו או ה' שומרי-העיר ומפא"י.

מלחמתו זו עברה למימרים בינלאומיים ובכוח אישיותו הנדולה התחיל למוטט את כל תורות תנועות השמאל. הללו נחררו מ' בניו ולא ידעו כיצד לבלום יריב כה גדול. המה התכנלו לו והשמיצוהו בעלילות נסות. כשאמצעים אלה לא עלו בידיהם... עשו יד אחת ושלחוהו בו. הוא נרצה על-ידי כדור שורה מרובה, כצאתו מביח-הכנסת בבית החולים וואלאר שבירושלים, ביום הזכרון של אביו.

קורא, תל-אביב

שיקום עדים
הן הן לנס עבור גילויכם החדיש בקשר לעד יצחק רוזנברג (העולם הזה 975). בעני רת הלוואות של אלפי לירות מקופת האוצר ובחבטת משרה ממשלתית אפשר להשיג בי מדינתנו כל עד וכל עדות נכר כל מתננד. ובעצם, למטה ההחלטות על זה שיצחק רוי זנבל קיבל משרה בחברה שבראשה עומד סדי קולק?

צבי גרשטרנקין, נבעת-שאול

חיתוך התיבות
ובכן, חיים נורי לצנזור של ספרים (העו' זה היה 1977) סערת תהיה לינייה לז'וברי- ג'דה ולסיבאנה פאמפאניני הכותב לחי' תד על-ידי משרד הפמ"ח"ו אני תמה מה חו היו אומרות על כך לו ידעו זאת ... א. כורדי, אישש

אולי: "הנה מוסלות גופתינו ..."

חילול הקסמים
בכתבתם על קופס מסויים שהופיע באחד הקיבוצים (העולם הזה 972) סופר על מעי- שה מבייש, כשפקד הקוסם על חברת משק מהופנטת להתפייט. היות וגם אני קוסם המופיע באופן קבוע בהתישבות העוברת, נגרמה לי אינעיסמות בנלל פרסום הכתבה, שבה אינו מופיע שם הקוסם. אני הקוסם הרי, תכר באגודת ה' קוסמים העולמית, בחוקת היסוד של אגוד' תנו מופיעה פיסקה המבשרת על הנינות ה' מקצוע... הקוסם הנ"ל הפך בצורה הנסה ביותר את חוקת אגודתנו. הרי הקוסם, תל-אביב

תמונה אסתטית
את תמונת העולה הראו (העולם הזה 977) המתגוררת בתא סלפון ציבורי הייתם צרי- כים לפרסם מול הווילות ודירות השרד של רוזלווי ובריסלע — מתחנה, אגב, על לב- סלע — והיתה זאת תמונה מושלמת של הדמוקרטיה שלנו.

דורשים הכחשה
עבדנו בסיומת אכנים בכפר אבונוש, על פי רשיון מיוחד הממושל הצבאי וכשהינו בררר חורה 13.4.56 לכפר שלנו גילויים, עצר הישור מספר 1843 את המכונית שבה נלכנו ולקח אותנו לכמה חתנות משפחה ולבסוף למשטרת עמי' ביפו... שוחררנו בלילה ליד כפר אום אל-פחם על הנבול, וכי בוקר ירו נוסעים יהודים עלינו. ורקנו את התפעים שלנו וברתנו לתחנת המטרה ב' מגידו. שם היו שוטרים מהכפר שלנו והם סוירו שנים חזרה.

פנינו אל המושל הצבאי של הגליל שיתן לנו רשיון לחזור לאותו מקום ולחפש את התפעים שלנו. הוא סירב. מנינו בתלונה אל חבר הכנסת יוכפז חסיס. ואז החלו פונים אליו נאמני השלטון בכפר והודיעו לי כי ראש הממשלה בישי, באמצעות ראש עיריית חיפה מר אבא חושי, לטפל בענין. הם לח' צו עליו להתחיל עם מכתב הכחשה של תלוי- נט חבר הכנסת חסיס.

בסוף חודש אייר הופיע הנכבד סלים ג'ובי' ראו ואתו אמנו לין (ניסו של חושי, ה' מספל בעניינים רבים) והומינו להחליט אל ביתו של נכבד הכפר כאמל טריף וניסו ל' השפיע עלי לחתום על מכתב הכחשה שהיה מוכן. סירבתו בכל תוקף ואני מאמין כי טעשיהם של הנ"ל הינם בניגוד גמור לכל עקרונות הדמוקרטיה והנהלה הפרלמנטרי, כי הם מכוונים לעשות חבר כנסת לשקר.

סלים מוחמד עבאס, ג'וליס

למען המוראל
דחילקסון! פרסמתם מודעות מזורות סכל' העולם (העולם הזה 975) והודרתם לנסרי את הפרכסטינה הישראלית. להלן מודעות ישראליות להרמת המוראל. שלט בחתנה המרכזית: "שתו את המיצים שבקעיים של האחים רובנקסו". שלט אצל מנדלר יפואני: "כאו עושים נעי- לים גם מעור הקונה". ישראל שמואלי, פתח-תקוה

נקם ושלום
אפרים, זה שלומד לרפא בהמות וחזי, זה שלומד להחיל עם בנות: כשי' היו רואים אחת טובה, היה אחד הולך לפנים, נטפל אליה, מציק לה ואז היה השני מופיע, מכה את ה' פרח ומסלק אתו — ומושיע את החתיכה ומלווה אותה הביתה וכו' וכו'.

העיקר, יום אחד הולכים למרוץ סוסים ורואים שם אחת — אלף התור של חזי להרביץ. הוא ניגש לאפרים ומכניס לו כזאת מכה שי' הוא מתיישב וחוזק מוככים לא רר' אה כלום.

חזי והחתיכה מסתלקים. ביום ראשון אחד הגיע תורו של אפרים להרביץ. העיקר, חזי אומר לו: "לא נפגעת אזו לא תרביץ חזק?"

"בכלל לא, זה בסח לא היה ב' כוונה". עונה לו אפרים. אבל בלב הוא חושב: נקמה! העיקר, חזי נטפל וכו'. אפרים בא ובכל כוחו מכניס לחזי באמצע ה' פרוץ. אז מתיישב ויוקט דט. אפ' ריים מגיע לעיקר: מציע ידו לב' חורה. וזו מתנפלת עליו בצע' קוט: "ברוטאלו אכזרי!"

ולאפרים לא נשאר אלא לראות איך הבלונדית לוקחת את חזי ב' מסקי הביתה. אלי שפריא, סטודנט לרפואה, וינה, אוסטריה

העולם הזה

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,678,519

זה כמה שבועות היה מונח במערכת תיק עבה, שנשא על גבו את הסימון ק/8. אולם הוא לא הכיל פרטים צבאיים סודיים על אונות-מלחמה של חלליהם. 8/ק היה פשוט שם מיבצע-קריית-שמונה.

הדף הראשון הוכנס לתיק כאשר ביקר במערכת תושב אלמוני של קריית-שמונה. הוא ישב בחורי כשעתים, סיפר בלי חשש, אורה על האמת: לא האמנתי לו. לא יכולתי להאמין. הייתי בטוח כי הוא מגויס, לפחות, באלף אחוזים.

אולם כתוצאה מן השיחה לא היה מנוס מן ההחלטה לפתוח בחקירה. תחילה יצא אחד החברים, שהה במקום כמה ימים, מבלי להזות את עצמו תענואית. אחריו באה חולית-כיסוי מלאה. עוד לפני שהותה שם חצי שעה, כבר היה הרב יודע לכל חלקי המנגנון המפורז בקריה — הטלפון דאג לכך.

התוצאה היתה כי באורח פלא נעלמו כל הפקידים שהיה צורך לראיין אותם. ונקצין אליהו דביר, אחד מגיבורי העלילה, התחמק מפגישה כשעתים, הופיע רק כאשר היו מנאי אין מבצרה-המטרה הודיע לו סלפונית כי אין סיכוי שהתענואים יעלמו.

גביית העדויות מן התושבים היתה מבצע כמעט מחתרתי. החוליה הסתתרה באחד ה'פחונים', העדים חלק גדול תבע בפרושה שלא לפרסם את השמות, סירב לחלוטין להצטלם. אחרית הפחד הומחשה לכתבים בצורה משכי נצטע מאו.

הגיבור הראשי, אהוד אבריאל, לא הראה גם הוא כל נטיה להיעד, אם כי מסיבות שונות. לפני הפרסום נתנו לו את הכרירה להשיב על ההאשמות מתוך סיבות השמועות עמו ירה לעשות זאת.

כמה שעות אחרי הופעת הגליון בשוק נתקברו קריאות ס.א.ס. מכל חלקי הגליון — גליונות העולם הזה פשוט נעלמו. קבי רניטי 8/ק עברו ממקום למקום, קנו את כל הגליונות. כן קרה למשל שני ושלר

מכתבים

במדינה... התחלתי בקטן — אבא חושי — ונסרתם בנרדל.

אברהם ישראלי, תל-אביב

... ובכזו, יש לנו לבחור, לדעתכם, ביו פתיאשה של משטר השחיתות המפלגתית לבין משטר-האויבים של דיקטטורה מסויית, נכוחס קריית-שמונה. בחירה נאה!

צפורה הרמן, הרצליה

ען הפח אל הפחד.

מכתבים

במדינה... התחלתי בקטן — אבא חושי — ונסרתם בנרדל.

אברהם ישראלי, תל-אביב

... ובכזו, יש לנו לבחור, לדעתכם, ביו פתיאשה של משטר השחיתות המפלגתית לבין משטר-האויבים של דיקטטורה מסויית, נכוחס קריית-שמונה. בחירה נאה!

צפורה הרמן, הרצליה

ען הפח אל הפחד.